

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Rábai Zsolt Ügyvédi Iroda, dr. Rábai Zsolt ügyvéd (jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve(címe) felperesnek, a Dávid László és Társa Ügyvédi Iroda, dr. Papp Katalin ügyvéd (jogi képviselő címe) által képviselt alperes neve(címe) alperes ellen öröklési szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. június 18-án hozott 22.P.25.222/2006/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a felperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 96.000 (kilencvenhatezer) forintra leszállítja. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak külön felhívásra 5.800 (ötezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket. A fennmaradó 8.600 (nyolcezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes édesanyja (továbbiakban: az örökhagyó) az alperessel először 2002. április 2-án, majd azonos tartalommal 2003. május 14-én öröklési szerződést kötött, amelynek értelmében az örökhagyó a tulajdonát képező (...) hrsz. alatt nyilvántartott, (cím) alatti ingatlant az alperesre hagyja havi 22.000 forint életjáradék fejében. Az örökhagyó 2005. november 23-án elhunyt, ingatlan hagyatékát a közjegyző az öröklési szerződés alapján ideiglenes hatállyal az alperesnek adta át.

A felperes keresetében az öröklési szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte. Kereseti kérelmét elsődlegesen arra alapította, hogy a szerződés egyik tanúja az alperes édesanyja volt. Érvelése szerint az öröklési szerződésre a végrendeletre

vonatkozó általános szabályokat kell alkalmazni, így amennyiben az örökös hozzátartozója az egyik végrendeleti tanú, a juttatás érvényességéhez az szükséges, hogy ezt a részt az örökhagyó maga írja, vagy azt még egy tanú aláírja. Az ügyvédi ellenjegyzés pedig a másik tanú hiányát nem pótolja. Másodlagosan arra hivatkozással kérte a szerződés érvénytelenségének megállapítását, hogy az elhunyt annak aláírásakor csak korlátozottan volt cselekvőképes, ezért érvényes végintézkedést nem tehetett volna.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy öröklési szerződés esetén a Ptk. 632. §-ának alkalmazása kizárt. A szerződést továbbá az ügyvéd is aláírta, amely tekinthető a második tanú aláírásának. Az örökhagyó a szerződés aláírásakor nem volt cselekvőképességet érintő gondnokság hatálya alatt, így szerződéses jognyilatkozata érvényes.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és a felperest 200.000 forint + áfa, összesen 240.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte azzal, hogy a le nem rótt 448.000 forint kereseti illetéket az állam viseli. Az ítélet indokolása szerint az öröklési szerződésnél a kétoldalú jogügyletre vonatkozó szabályokra is figyelemmel kell lenni, amelyek a szerződés aláírásakor elengedhetetlenné teszik az örökös közreműködését. A tanú személyére az örökösnél szigorúbb szabályok nem vonatkozhatnak. Az örökös cselekvőképtelenségére a felperes maga sem hivatkozott és az a személy, aki korlátozottan cselekvőképes ugyan, de a bíróság nem helyezte gondnokság alá, érvényesen köthet öröklési szerződést. A felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles az alperesnek az ügyvédi képvisellel felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíj, mint elsőfokú perköltség megfizetésére.

A ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával a perköltség leszállítását kérte. Fellebbezése indokául arra hivatkozott, hogy a megállapított ügyvédi munkadíj nem áll arányban a jogi képviselő által kifejtett munka mennyiségével. Hangsúlyozta, hogy az ügyben mindössze egy tárgyalásra került sor, amelyen ítélet is született és az alperesi képviselő csak egy beadványt készített. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte az alperes és jogi képviselője között létrejött megbízási szerződés bekérését, valamint a készkiadások igazolását.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy jogi képviselője a perköltség megállapítását a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján kérte, amely a 7.400.000 forintos pertárgyértékre is figyelemmel 370.000 forint + áfa összegben lett volna megállapítható. Az elsőfokú bíróság ezzel szemben 200.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte a felperest. Ennek megállapításánál pedig már alkalmazta a rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltakat

és nyilvánvalóan tekintettel volt arra is, hogy az ügyben egy tárgyalás megtartására és egy előkészítő irat benyújtására került sor.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés részben alapos.

A Pp. 78. § (1) bekezdése kimondja, hogy a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni. A felperes peresztes lett, ezért a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben (továbbiakban: R.) foglaltak alapján köteles az alperes jogi képviseletének ellátásával felmerült ügyvédi munkadíj megtérítésére. Az alperesi képviselő az ügyvédi munkadíjára vonatkozó megbízási szerződést, vagy a költségeiről szóló kimutatást nem nyújtott be, így az elsőfokú bíróság annakösszegszerűségéről hivatalból határozott.

A rendelkezésre álló iratokból kitűnően a per tárgyának értéke 7.400.000 forint. Az R. 3. § (2) bekezdés a) pontja figyelembevételével megállapítható és külön megállapodás hiányában felszámítható ügyvédi munkadíj összege erre figyelemmel 370.000 forint, illetve ennek áfával növelt értéke, amit a bíróság az R. 3. § (6) bekezdésében foglaltak alapján indokolt esetben mérsékelhet. A bírói gyakorlat ennek megítélésénél a pertárgyértéken kívül vizsgálja a jogvita bonyolultságát, a perelőkészítés munkaigényességét, a beadványok mennyiségét, terjedelmét, a tárgyalások számát és időigényességét, továbbá értékeli az ügyvédi tevékenység közrehatását a célszerű pervitelben.

A peres iratok alapján a Fővárosi Ítéltábla a perbeli jogvitát egyszerűnek ítélte. Az ügyben egyetlen rövid tárgyalás megtartására került sor, amelyen az elsőfokú bíróság ítéletet is hozott. Az alperest képviselő ügyvéd számottevő perelőkészítő tevékenységet nem végzett, az elsőfokú eljárásban kizárólag egy háromoldalas írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő, majd a kitűzött tárgyaláson megjelent. Erre figyelemmel - az alperesi jogi képviselő által kifejtett ügyvédi munka jellegét és mennyiségét is értékelve - az ítéltábla megítélése szerint még a 200.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj is túlzott mértékű. A másodfokú bíróság a felperest terhelő elsőfokú perköltség összegét ezért 80.000 forint ügyvédi munkadíj és az utána számítandó általános forgalmi adó együttes összegében, azaz 96.000 forintban találta indokoltnak.

A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával részben megváltoztatta és felperest terhelő perköltség összegét leszállította.

A felperes fellebbezése részben vezetett csak eredményre, ezért az ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. §-ának (1) bekezdésében írtaknak megfelelően kötelezte az alperes javára 6.000 forint másodfokú perköltség

megfizetésére. A pernyertesség és pervesztesség arányára figyelemmel az alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében az állam külön felhívására 5.800 forint fellebbezési illeték megfizetésére köteles. A felperest terhelő 8.600 forint fellebbezési illetéket a rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. október 30.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.,
a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.,
előadó bíró

Dr. Puskás Péter s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: